

PARAULES DE VIDA

Vaig estar a la presó i vau venir a veure'm

La carta *Misericordia et misera* del papa Francesc ens ha de portar a pensar que la pràctica de les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals, no és una exigència que concerneix únicament al cristià individualment considerat, sinó que ha d'inspirar la vida de tota l'Església. Dins d'ella, cada diòcesi està cridada a ser un signe visible de l'amor de Déu a tot ésser humà. En la mesura en què una Església particular tinga estructures organitzades per complir aquesta missió, està sent fidel a l'encàrrec rebut de Crist.

Aquesta setmana vull donar-vos a conèixer una dimensió de la vida de la diòcesi que, encara que per la seua pròpia naturalesa té un caràcter discret, convé que tots valorem: la Pastoral Penitenciària. En el territori diocesà no hi ha cap centre penitenciari, però dos equips de voluntaris participen en les activitats pastorals que s'organitzen en els de Tarragona i Albocàsser. Al voltant de 30 persones (sacerdots, diaques, religioses i seglars) col·laboren en aquest servei des de fa quasi 30 anys.

El testimoniatge d'aquests voluntaris és, per als interns que lliurement assisteixen a les activitats que s'organitzen, molt més important del que a primera vista poguésem semblar. Els membres d'aquests equips es preocupen d'acompanyar-los personalment per pal·liar, en la mesura del possible, la gran solitud que pateixen. A més fan de pont entre els reclusos i la societat i, en moltes ocasions, també entre ells i les seues famílies.

No obstant això, l'objectiu més important de la Pastoral Penitenciària és que el pres no oblidí que, siga quina siga la seua situació, és algú estimat

per Déu. Els voluntaris es troben freqüentment amb persones interiorment trencades que, en molts casos, pensen que ningú els vol, la qual cosa els porta a sentir-se rebutjats per tots. Estem davant homes i dones que viuen en la màxima pobresa que puguem imaginar: la de qui pensa que no té a ningú que l'estime. Són els qui més necessiten que se'ls anuncie i se'ls recorde que Déu no ha deixat d'estimar-los.

En aquesta activitat pastoral es privilegia el mètode de la relació personal, de manera que se sentin escoltats i compresos i no perdin la consciència de la seua dignitat humana, perquè un pres, siga el que siga el seu passat, no ha deixat de ser persona.

En aquest sisè diumenge del temps pasqual, en el que celebrem la victòria de Crist sobre la mort, el pecat i tot el mal del nostre món, us convido a què en les celebracions de l'Eucaristia, en el moment de l'oració dels fidels, preguem pels voluntaris de la Pastoral Penitenciària de la nostra diòcesi, perquè el seu testimoniatge sigui un signe de la llibertat definitiva que Crist ens ha aconseguit per la seua resurrecció d'entre els morts, i perquè aquest testimoniatge transmeta esperança als presos i a les seues famílies.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«No calia que el Messies patís tot això...?»

La narració dels dos deixebles que marxen de Jerusalem i tornen a Emmaús després del desastre de la mort de Jesús ha atret sempre la reflexió i la pregària cristianes. El centre de tota la narració és l'expressió de Jesús: «Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?» (Lc 24, 25-26). El Nou Testament anuncia el misteri de Jesús i la seva passió salvadora: «Crist es féu per nosaltres obedient fins a la mort, i una mort de creu» (Fl 2,7-8). L'expressió de Jesús als d'Emmaús dona un pas endavant: «No enteneu que havia de partir per entrar a la glòria?». Ja no anuncia només el

fet de la mort i la resurrecció de Jesús sinó que afirma que la salvació havia de ser d'aquella manera.

Alguns passatges del Nou Testament, especialment de la carta als Hebreus, subratllen la mateixa «conveniència»: «Convenia que el capdavanter de la salvació arribés a la plenitud per mitjà dels sofriments» (He 2,10). «Aquest és, realment, el sacerdot que ens calia: sant, innocent, sense taca... ofert una vegada per sempre» (He 7,26-27). Els autors místics del Nou Testament, contemplant la mort terrible de Jesús, el Fill, a la creu, han arribat a entendre una lògica misteriosa, profunda, en el centre del misteri del Déu fet Home. Tota l'espiritualitat i la mística cristianes han intentat penetrar en el

pou lluminós de les paraules de Jesús: No heu entès que havia de ser així?

En aquest «havia de ser així» hi ha el ressò del misteri del Déu fet Home que assumeix tot el que és humà, també i sobretot el límit d'allò que és humà, el sofriment i de la mort. La Plenitud de la vida humana en Déu no es podia fer sinó en l'entrega total del Fill fins a la mort. Nosaltres, com els místics autors del Nou Testament, estem cridats també a posar-nos davant del misteri de Jesús en la creu i intentar penetrar el seu pou de llum en la sorpresa, l'admiració, l'agraïment, la fidelitat.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Estuve en la cárcel y vinisteis a verme

La carta *Misericordia et misera* del papa Francisco nos tiene que llevar a pensar que la práctica de las obras de misericordia, tanto las corporales como las espirituales, no es una exigencia que atañe únicamente al cristiano individualmente considerado, sino que debe inspirar la vida de toda la Iglesia. Dentro de ella, cada diócesis está llamada a ser un signo visible del amor de Dios a todo ser humano. En la medida en que una Iglesia particular tenga estructuras organizadas para cumplir esta misión, está siendo fiel al encargo recibido de Cristo.

Esta semana quiero daros a conocer una dimensión de la vida de la diócesis que, aunque por su propia naturaleza tiene un carácter discreto, conviene que todos valoremos: la Pastoral Penitenciaria. En el territorio diocesano no hay ningún centro penitenciario, pero dos equipos de voluntarios participan en las actividades pastorales que se organizan en los de Tarragona y Albocàsser. Alrededor de 30 personas (sacerdotes, diáconos, religiosas y seglares) colaboran en este servicio desde hace casi 30 años.

El testimonio de estos voluntarios es, para los internos que libremente asisten a las actividades que se organizan, mucho más importante de lo que a primera vista pudiera parecer. Los miembros de estos equipos se preocupan de acompañarlos personalmente para paliar, en la medida de lo posible, la gran soledad que sufren. Además hacen de puente entre los reclusos y la sociedad y, en muchas ocasiones, también entre ellos y sus familias.

Sin embargo, el objetivo más importante de la Pastoral Penitenciaria es que el preso no olvide que, sea cual sea su situación, es alguien amado por Dios. Los voluntarios se encuentran frecuentemente con personas interiormente rotas que, en muchos casos, piensan que nadie les quiere, lo que les lleva a sentirse rechazados por todos. Estamos ante hombres y mujeres que viven en la máxima pobreza que podamos imaginar: la de quien piensa que no tiene a nadie que le ame. Son los que más necesitan que se les anuncie y se les recuerde que Dios no ha dejado de amarlos.

En esta actividad pastoral se privilegia el método de la relación personal, de modo que se sientan escuchados y comprendidos y no pierdan la conciencia de su dignidad humana, porque un preso, sea cual sea su pasado, no ha dejado de ser persona.

En este sexto Domingo del tiempo pascual, en el que celebramos la victoria de Cristo sobre la muerte, el pecado y todo el mal de nuestro mundo, os invito a que en las celebraciones de la Eucaristía, en el momento de la oración de los fieles, oremos por los voluntarios de la Pastoral Penitenciaria en nuestra diócesis, para que su testimonio sea un signo de la libertad definitiva que Cristo nos ha alcanzado por su resurrección de entre los muertos, y para que este testimonio transmita esperanza a los presos y a sus familias.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Morella: presentació de la campanya del 54è Sexenni Solidari

A Morella, enguany, és any de Sexenni, anem a celebrar el que fa 54è. Són més de tres segles de fidelitat a la paraula donada en les circumstàncies extraordinàries que va provocar el rebrot d'una gran pesta durant l'any 1672.

L'acompliment del vot comporta celebrar un solemne novenari en honor a la Mare de Déu de Vallivana en agraïment pel «benefici alcançat» amb la curació de la pesta.

Ara, celebrem un nou Sexenni, els preparatius són molts, el solemne novenari i tot el que comporta, com els ornaments dels carers, les danses, els quadros bíblics... Però tot això no és prou, Maria ens va ensenyar el camí que hem de seguir: veure les necessitats de la gent i procurar resoldre-les. Per això una part important de la celebració ha de

formar-la el Sexenni Solidari. Enguany amb la visió de Morella per Moçambic.

En este Sexenni 54è tornem a recolzar un projecte amb l'ONG Delwende de les Germanes de la Consolació a Inhambane (Moçambic). Fa sis anys vam cooperar amb 27.000 € en la construcció d'aules i banys per l'escola «Primària Completa 1.º de maio» al barri de Libertade de l'esmentada ciutat. L'any 2013 tot estava construït i en ple funciona-

ment per als 2.600 alumnes del Centre.

Malauradament, el mes de febrer de l'any passat un huracà va destruir molta part de les instal·lacions, calia reconstruir tot el que s'havia fet malbé si el Centre havia de continuar prestant el seu servei! El pressupost és molt elevat, però des de Morella ens hem compromès a aportar 15.000 € per facilitar la tan necessària reconstrucció.

Eduard Blasco

Ejercicios espirituales

Del 4 al 9 de marzo tuvimos ejercicios espirituales en la Casa de Espiritualidad de las teresianas, en Jesús-Tortosa. Éramos un grupo de veinticuatro sacerdotes, acompañados

por el padre Adolfo Chércoles, de Granada, un jesuita experimentado en este menester. Nos ayudó a meditar durante cinco días de la semana. El tema versó sobre las cuatro primeras bienaventuranzas, que pretenden adentrarnos en la persona, en la vida, en el misterio de Jesús de Nazaret. Nos daba una charla por la mañana, más bien larga, y luego otra por la tarde, de este modo, teníamos tiempo para pasear, descansar y meditar, dejando todo el ajetreo diario. También rezábamos una parte de la Liturgia de las Horas, y concelebrábamos la Eucaristía. Hemos compartido la oración, el silencio y también la meditación; y por la noche, rezábamos el santo Rosario, un devoción seguida desde el Seminario. ¿Qué diremos? Simplemente que vale la pena hacer ejercicios espirituales, una vez al año. El espíritu lo agradece y además también podemos transmitir esta vivencia a los demás.

Mn. Antonio Bordás

TWITTER DEL PAPA FRANCESCO

@Pontifex: «Deixar-se trobar per Jesús és el secret per mantenir viva la flama de la vida espiritual» (13 de març).

@Pontifex: «Si cada dia trobem a Jesús i als germans, el cor no es refugia en el passat ni en el futur, sinó que viu l'avui de Déu en pau amb tothom» (14 de març).

@Pontifex: «Per preparar un futur veritablement humà, no n'hi ha prou amb rebutjar el mal, també cal construir junts el bé» (17 de març).

@Pontifex: «Jesús s'ha fet com el gra de blat a la terra i ha mort per donar vida; i d'aquella vida plena d'amor ve la nostra esperança» (17 de març).

Jornada d'Entitats Socials de l'Església Diocesana

El dissabte 10 de març, arran del Jubileu de la Misericòrdia, va tenir lloc per tercer any consecutiu a l'Espai Patronat, la Jornada d'Entitats Socials de l'Església Diocesana: Delegacions de Mans Unides, Càritas, Missions, Pastoral Penitenciària i Casa d'Acollida. En total seixanta-cinc persones.

A la taula presidencial hi eren el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, el Director de Càritas Diocesana de Tortosa, Sr. Agustí Castell, i la Delegada de Mans Unides, Sra. Elena Tortajada. S'inicià la jornada amb la lectura d'un fragment del text *Misericòrdia et misera*. A continuació es donà lectura a una perícopa de l'Evangeli que el Sr. Bisbe comentà.

La presidenta de Mans Unides presentà Agustí Castell qui va parlar sobre el tema: «Dimensió socio-caritativa de la carta apostòlica *Misericòrdia et misera*».

Tot seguit, el Sr. Agustí Castell exposà el tema, projectant al mateix temps imatges molt adients. Ho va concretar amb les següents idees:

1. *Misericòrdia et misera*; 2. La misèria del pecat ha estat revestida per la misericòrdia de l'amor; 3. Yahvé és un Déu de misericòrdia; 4. Sigueu mi-

sericordiosos com el vostre Pare és misericordiós; 5. Jesús supera dicotomies; 6. També nosaltres podem excloure; 7. Jesús dedica als exclosos tot el seu amor i comprensió; 8. Als marginats en especial a les dones; 9. El pecador; 10. El pobre; 11. Les obres de misericòrdia inspiren el compromís de les comunitats cristianes; 12. Realitats pendents que hi ha que atendre; 13. Per què Déu permet aquestes coses en els nens si ells no són culpables?; 14. Aquest és el temps de la Misericòrdia; 15. Súplica a Maria.

Va resultar una ponència molt bonica i colpidora. Després vam tenir una estona de descans i, finalment, ens vam distribuir per als següents tallers: Mans Unides, Càritas, Missions i Pastoral Penitenciària. Fou una jornada molt enriquidora. Moltes gràcies als organitzadors.

Maria Joana Querol

24 Hores per al Senyor a la Parròquia del Roser

L'arxiprestat del Baix Ebre, el dia 9 i 10 de març, seguint les indicacions del papa Francesc en el seu missatge per a la Quaresma 2018, hem celebrat a la Parròquia del Roser de Ferreries, les «24 hores per al Senyor» amb el lema «És molt vostre perdonar» (*Salm 130,4*). Des de les 19.30 h del divendres fins a les 19.30 h del dissabte va estar exposat el Santíssim.

Moltes persones de diverses parròquies acudiren a fer una estona de pregària davant del Senyor. Cadascú rebia a l'entrada una petita espelma que representa la seva pregària i se'ls ofería la possibilitat de escriure les seves intencions per l'oració que dipositaven en un recipient. Aques-

tes intencions van ser ofertes totes juntes a la missa.

Els sacerdots de l'arxiprestat, en diversos torns, van oferir la possibilitat de confessar-se durant les 24 hores. Sempre hi havia un sacerdot disponible per escoltar les confessions i molts fidels ho van aprofitar.

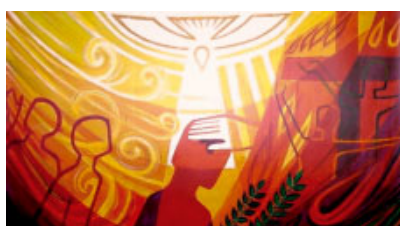
Més de 300 persones (segons les espelmes que vàrem donar) han fet una estona de pregària davant del Senyor.

A Ell encomanem els fruits espirituals d'aquesta petita sembra, tant pels qui van venir com pels qui ho van preparar i ho han fet possible.

Mn. Ramon Labernié
Arxiprest del Baix Ebre

AGENDA

- ▶ **Divendres 11**, Corbera d'Ebre, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 12**, Batea, durant el matí, visita de la relíquia de la Mare de Déu de la Cinta. / Ulldecona, a les 19 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 13**, Deltebre, Parròquia Sant Miquel, 2n Centenari de l'erecció de la Parròquia, a les 12 h, Missa i benedicció de la nova campana «Mare de Déu de Fàtima».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. Sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dimecres [Fets 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Cate-

rina de Bolonya, verge; santa Casilda, verge.

10. □ Dijous [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Divendres [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. ■ **Lleida**: sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.

12. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Ro-

ma; sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Riça), patró dels enginyers de camins, canals i ports; Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23; o bé: Ef 4,1-13 (o bé, més breu: 4,1-7.11-13 / Sl 46 / Mc 16,15-20)]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Congr. del Sagrat Cor de Bétharram; sant Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

Vosaltres sou els meus amics si feu el que Jo us mano

L'encontre de Pere amb el centurió Corneli clourà amb l'informe a l'església de Jerusalem: *Déu ha fet també als pagans la gràcia de la conversió que porta a la vida* Perquè si Déu els concedia el mateix do (l'Esperit) que a nosaltres que hem cregut en Crist, qui era jo —Pere— per a oposar-me a Déu? (Ac 11,17s).

Interessa molt que sigui Pere qui enceta l'obertura missionera als gentils. El discurs, darrer de Pere en Ac, marca l'inici de la missió als gentils insistint que, per seguir Crist, no cal observar la Llei de Moisès.

Déu no fa diferències a favor d'uns o altres: fidel a la Història de la Salvació quan el Senyor elegí Abram (Gn 12,1s), primer Déu envià la seva paraula als israelites; però ara el mateix missatge de Salvació en *Jesucrist, Senyor de tots, s'anuncia també als gentils.*

El criteri per valorar un esperit és veure si prové o no de Déu. *Tothom qui estima, testimoniant el seu origen, es reconeix nascut del Déu que és amor.*

Ben mirat, mai el primer és estimar sinó ser estimat.

No som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; Ell ha estat el primer d'estimar-nos. Com en l'amor humà: primer el fill és ja estimat sense adonar-se'n; més tard se n'adona i aprèn a donar gràcies; finalment el fill es llença també ell a estimar.

El simbolisme del *cep* cedeix el pas al fet de l'amor.

Acaba la secció anterior (v. 1-8) dient: *La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit essent deixebles meus.* Ara Jesús retorna a l'amor amb què el Pare l'estima, fonament i motor del seu amor als homes. *Jo us estimo tal com el Pare m'estima.* Hi ha vincle de identitat entre l'amor del Pare al Fill, del Fill al Pare i als seus deixebles, i dels deixebles al Senyor i entre ells.

Ningú no té un amor més gran que el qui arisca/dona la vida pels seus estimats. Recordem el Catecisme núm. 605: *No hi ha hagut, no hi ha, ni haurà cap home pel qual Crist no hagi patit.* No tots són amics de Jesús responent bé al seu amor; sí són tots estimats d'Ell.

Per això exhorta: *Manteniu-vos en l'amor que us tinc.* Amb un criteri de verificació: *Si observeu els meus Manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc.*

Passant així d'estimats a amics.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contempen la salvació.* O bé: *Al-leluia.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contempen la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R. Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mano. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mano: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedara unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.* O bien: *Aleluia.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo, permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor, lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegidos, soy yo quien os ha elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»